

שבעתי ספורו והבעת שם טוב ענין
התפלה בתוך הלילה העקר
הוא האמנה שיתקיים יתקבל מלא

50
60 (ב) 70
80 90

אמנם לי נראה שדוד הענין הוא אך התפילה שהיא העבודה שכל
היא מצות עשה מן התורה כמו כל שאר מצוות עשה. וענין שימעת התפילה
היא שהקדוש ברוך הוא בוחן בחרמיהם והענין שחזרה ועושה כתר
לקדושת ברוך הוא. אבל אין מוכרח הימנע להמתפלל מן המקום,
רק הקב"ה קיבל המצוא עשה שיקים כמו שמקבל הקדוש ברוך הוא כל
מצות עשה שאדם עושה. והדין צדיקת המעלה ומזהר וד המצא וכיצא
בהם. אף על פי שאינו עולה ברכה בתוכו. אבל מן מקום השובה
למעלה ושכרו סיפור. כן הוא בתפילה והנשיאות, הם עולות למעלה להיות
כתר וטעם. אבל למלאות בעצמו ששה לפעמים שיהיה קדושת ברוך הוא כסודו
וענינו. ואיך הוא הידוע וצדק כל דרכיו. אבל תפילה הוא כשר
למעלה ונרחיב לנבחר היה הכל היה. ומי יתן החרש יחריש ולא יענה על לא
תש אס ה' האלהיך לשוא. ותפילה רבים היא העולה למעלה:

הכלל כי האדם רוצה מרות על מעלה. הרגלים על מרות על מדת
אמנה. ואמנה זה שני בחינות. אחרי. שיתקיים האדם לאמנה
שישה שממנו יתקבר וידבר דבור קדוש לכל. ועל העולמות הם מתחברים
החיים שגור. ועוד יקרא האדם לאמנה שאמנה זה ישראל הם קרובים
אלו לעולם כל מה שיצאה איש ישראל מאת עירובו ברוך הוא במפלתו.
זה מורה הרגלים אל אלו שני בחינות על אמנה....

האדם הוא ענין (א) 10

אמר אז אמר לכל אחד שיתחבר בעצמו על חסות הש"ת ומשיב
לי שאיני יכולת לתפיל. ואי אומר שיהו סמך וטעם שיהי אמני
שיל שיהי לתפיל אתו וברו חי. אבל צריך להיות חזק באמנה
שיתפיל ויכול לעשות פגוש מתחריב על צד הדין. וכי תתפלל אף שבו
ל' מהו ויתקבל באמנה וכו'.

האחר תענה ו' הבין כי גם כשרו דור לפעמים מהו כנינות. והוא
צדו ובה מאד. כמו שכתבנו במדבר ה' יחיד וכוונות על האדם
על סודות מעברות שר'. שמצד ששולתי אני אמרין ו' המצד שני
ל' ומה שדורתי ששה אל ל' מה שדורתי ו' גם המצד שלישי ו' המצד
הרביעי. שאלה היה המצד של ה' מה שהיה ו' המצד של ה' מה שהיה
אמרתי ו' המצד של ה' מה שהיה ו' המצד של ה' מה שהיה

וכן שמעתי פרוש השי' דרבונו (ו)
דברך העומדים בדבתי על עולם
וקני אדם קמתו ואחר. והנהגה לפי
השקפתי של המצד האחר למעלה דרבונו
של עולם ולא למטה לפעמים. לכן יבי
אדם מבין אותן בחשבון שהשקפתו חס
ישלום לרין. וזה אילו. ודבר י' חס מתי:
ורש עוד בחינה יותר מעלה גם בתקון
למעלה לא יקבץ את עצמו ביהדות
שיצטעק בקבש. ויש בה שנות כמו
שכתוב בפסוק (שמי' ב') 'אם תעידו
ואם תעוררו את האהבה עד שתחפצו. ו'
ומעשה של רב' יוסף ולייני זיכה
ותקנין לקלין. על פי עצת ה' ה' ה' ה'
לאיש משקייל שהוא יצשה את שלו
הקפלה על דבר המאריך. ובעל הרצון
ישעה לרצונו הטוב. ויהו בחינה המעלה.
עבודה שלא על מנת לקבל פרס:
(פולחן יעקב יוסף פיר על ג' מה' ע' ג' ע' ע')

אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
ולזהו כי כל התפלות עושים
פעלה בעולמות העליונים. והשלי' ב'
בצדק הארץ. ויספר על פסוק והשלי' ב'
'ט' זכור גלות לבני אדם. אלו דברים
ש' צדקם ברומו של עולם' (ברוכי ו')
שיעשה מהו דברים עושים בחינותו של
נתקבלו לעולמו. וכן 'מולדן בנים שלא
(ועל הכל לפרט שיהיה מה
ד' כל י' ש' ד' ע')

הרב רבי רמאל במעשרי הזהיר ודיע
אמר עם להסדרו. טכל מה
הואדם חכמה בקצת הרבקה מדי ענה. ואיה
לזה התקבל סודנו עשה. שאמר לה
בקה ויבקה סוף יחל לני ותפיק
כבוד יתן הרבה לאלו וכן ל'
התקבלו הדברים תפיק כבוד עליהם
'ברוך וכו'. ואם נאמר שאין אדם נענה
אלא הלא כל ברכותיו לבעלי הליה.
אלא הוא שבעה. על כן יוכל להיות
ברכותיו. ואי יקשה לו הלא כבה בקשות
שאדם רואה שלא נענה עניו. כי צריך
להאמין באמנה שיבא טעם אל הורעיה
ל' הפתוח בה העולם בלי ספק תועיל
התפלה לכהן עם טעם בעולמות העליונים.
העולם ירום ואינו י' ה' ה'

אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
הקדוש וכו' עליו עליו. שמע
הפעל כל מה עמו ישראל ברמיזת שמו
אמר הוא כל מה יקבל בלב הקדוש
אילו הוא שמע הפעל...
(ישעיהו י' ב' ו' ד' כ' כ')

אין דבור ולא מתחשב. כי מקום הוא
חושב מה שדבר. והנה כחשוב
קדם התפלה ש' שיתקן וליני מי ודבר.
בדוא לפי עליו יראה ובושה שיתקן ירא
מהדברים עצמים. כשנותן אל לבו
שעולמו הרבה. היא השקינה כביכול
מדבר בו. והוא כלול מכל המדות
אהבה ויראה והתקפאת כל לשלם בקדושה.
ואין לא יקנה יראה ובושה שמתעורר
השקינה וכל המדות כביכול. וזהו עש
דבר' (האלי' ב' ח'). ושעושים מן הדברים
פעלה:

אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
אמר ר' שישק רחמים עליהם. מיד ענה אהן. אמר לו הקדוש ברוך הוא.
משה חייך. כל שנה שיקראו איתא לא ענה אותם. דכתיב (וי' ט') כה
אלהינו בכל קראנו אליו.

האדם הוא ענין (א) 10
אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
הקדוש וכו' עליו עליו. שמע
הפעל כל מה עמו ישראל ברמיזת שמו
אמר הוא כל מה יקבל בלב הקדוש
אילו הוא שמע הפעל...
(ישעיהו י' ב' ו' ד' כ' כ')

שמעתי שם טוב ענין
התפלה בתוך הלילה העקר
הוא האמנה שיתקיים יתקבל מלא
אמנם לי נראה שדוד הענין הוא אך התפילה שהיא העבודה שכל
היא מצות עשה מן התורה כמו כל שאר מצוות עשה. וענין שימעת התפילה
היא שהקדוש ברוך הוא בוחן בחרמיהם והענין שחזרה ועושה כתר
לקדושת ברוך הוא. אבל אין מוכרח הימנע להמתפלל מן המקום,
רק הקב"ה קיבל המצוא עשה שיקים כמו שמקבל הקדוש ברוך הוא כל
מצות עשה שאדם עושה. והדין צדיקת המעלה ומזהר וד המצא וכיצא
בהם. אף על פי שאינו עולה ברכה בתוכו. אבל מן מקום השובה
למעלה ושכרו סיפור. כן הוא בתפילה והנשיאות, הם עולות למעלה להיות
כתר וטעם. אבל למלאות בעצמו ששה לפעמים שיהיה קדושת ברוך הוא כסודו
וענינו. ואיך הוא הידוע וצדק כל דרכיו. אבל תפילה הוא כשר
למעלה ונרחיב לנבחר היה הכל היה. ומי יתן החרש יחריש ולא יענה על לא
תש אס ה' האלהיך לשוא. ותפילה רבים היא העולה למעלה:

אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
הקדוש וכו' עליו עליו. שמע
הפעל כל מה עמו ישראל ברמיזת שמו
אמר הוא כל מה יקבל בלב הקדוש
אילו הוא שמע הפעל...
(ישעיהו י' ב' ו' ד' כ' כ')

אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
הקדוש וכו' עליו עליו. שמע
הפעל כל מה עמו ישראל ברמיזת שמו
אמר הוא כל מה יקבל בלב הקדוש
אילו הוא שמע הפעל...
(ישעיהו י' ב' ו' ד' כ' כ')

אמר אדוני אני וקני והבעת שם טוב
הקדוש וכו' עליו עליו. שמע
הפעל כל מה עמו ישראל ברמיזת שמו
אמר הוא כל מה יקבל בלב הקדוש
אילו הוא שמע הפעל...
(ישעיהו י' ב' ו' ד' כ' כ')